

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr.

Data:

Prin contestația nr. (...), transmisă prin mijloace electronice (e-mail), înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. (...), formulată de către (...) SRL, cu sediul în (...), înmatriculată la Registrul Comerțului sub nr. (...), având CUI (...), reprezentată legal prin (...), în calitate de administrator, împotriva documentației de atribuire, întocmită de către (...), cu sediul în localitatea (...), în calitate de autoritate contractantă, pentru procedura de licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului de furnizare, având ca obiect „Achiziția de 20 puncte de reîncărcare, prin montare a 10 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în cadrul obiectivului de investiții «Asigurarea infrastructurii pentru transportul verde - puncte de reîncărcare vehicule electrice», Număr de referință: (...)”, cod CPV 42418910-1 *Echipament de încărcare* (Rev. 2), finanțat prin Planul National de Redresare și Reziliență, procedură inițiată prin publicarea SEAP a anunțului de participare nr. (...)20.01.2026, s-a solicitat:

- suspendarea procedurii lansate în baza anunțului de participare nr. (...) până la soluționarea contestației;

- în principal, modificarea documentației de atribuire în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența și obligarea achizitoarei la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire;

- obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016.

- în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Prin Încheierea nr. 515/C7/273 din 10.02.2026, Consiliul a dispus suspendarea procedurii până la soluționarea contestației.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația de față, prin care (...)SRL critică documentația de atribuire aferentă procedurii menționată în partea introductivă, organizată de către (...).

(...)SRL consideră întemeiată contestația, și solicită admiterea acesteia pentru argumentele expuse în continuare.

(1) **Retroactivitatea includerii unor costuri de exploatare în cadrul obiectului contractului**

Se arată că, potrivit Fișei Tehnice nr. 3 – Platforma operare/administrare, se solicită ca ofertantul să asigure **cartele SIM și serviciile de date mobile pe întreaga durată a garanției echipamentelor**. Se susține că această cerință este illogică și necorelată cu specificațiile tehnice ale stațiilor de încărcare, întrucât, conform fișelor tehnice, stațiile trebuie să fie echipate cu **interfețe de comunicație Ethernet (obligatoriu), Wi-Fi și/sau 4G**, fără a exista o obligație generală sau exclusivă de utilizare a comunicațiilor mobile prin cartelă SIM.

Contestatoarea precizează că utilizarea unei cartele SIM este posibilă doar în situația în care stația este echipată cu un **modul de comunicație celulară (minimum 4G)**, ceea ce nu reprezintă singura sau principala modalitate de conectivitate prevăzută în documentație. Astfel, impunerea obligativității asigurării cartelelor SIM nu ține cont de arhitectura tehnică a echipamentelor solicitate și ignoră faptul că funcționarea stațiilor se poate realiza prin conexiuni Ethernet sau Wi-Fi, fără utilizarea comunicațiilor mobile.

Includerea în obligațiile ofertantului a asigurării serviciilor de comunicații mobile pe întreaga durată a garanției reprezintă o cerință care **excede obiectul legal al achiziției publice**. Serviciile de comunicații mobile constituie **costuri de operare recurente**, distincte de furnizarea, instalarea, punerea în funcțiune sau mentenanța echipamentelor, și nu pot fi transferate în sarcina furnizorului de stații de încărcare. Conform **art. 44 din Legea nr. 98/2016**, obiectul contractului trebuie să fie limitat la bunuri, servicii sau lucrări **direct legate de scopul achiziției**, iar serviciile de comunicații nu se încadrează în această categorie.

Se arată, de asemenea, că serviciile de comunicații electronice sunt furnizate exclusiv de **operatori licențiați**, în baza unor contracte directe cu beneficiarul final, fiind reglementate de **Legea nr. 304/2004 privind comunicațiile electronice** și de cadrul normativ ANCOM. Furnizorul de echipamente nu are calitatea juridică și prerogativele necesare pentru a furniza, garanta sau menține servicii de comunicații mobile în numele autorității contractante, întrucât acestea implică tarife, condiții contractuale și obligații ce pot fi asumate doar în cadrul unei relații directe între beneficiar și operatorul de telecomunicații.

Se mai arată că nu poate fi garantată continuitatea furnizării acestor servicii pe întreaga durată a garanției, în lipsa unui contract explicit între autoritatea contractantă și un operator de telefonie mobilă. Contestatoarea susține că impunerea unei astfel de obligații furnizorului de echipamente generează un risc major de nefuncționare a stațiilor din motive independente de voința acestuia și creează premisele unor neîndepliniri contractuale nejustificate.

Această interpretare este confirmată de practica CNSC, fiind invocată **Decizia nr. 2610/C6/2621 din 04.09.2025**, prin care s-a reținut că **SIM-urile de date mobile trebuie furnizate de autoritatea contractantă, și nu de ofertanți**, întrucât acestea reprezintă instrumente de identificare și acces la rețeaua de comunicații a beneficiarului, iar costurile aferente serviciilor de comunicații nu pot fi transferate furnizorului de echipamente. Consiliul a apreciat că includerea acestor obligații în sarcina ofertantului nu ține de obiectul contractului și a dispus eliminarea cerinței respective din documentația de atribuire.

Se mai menționează că, într-o altă cauză privind societatea (...)SRL, Consiliul a analizat cerința din fișa tehnică nr. 3 – Platformă operare/administrare stații, potrivit căreia SIM-urile de date mobile trebuie asigurate de furnizor cel puțin pe perioada de garanție a echipamentelor, și a reținut că aceste SIM-uri trebuie furnizate de autoritatea contractantă, indiferent dacă echipamentele se află sau nu în perioada de garanție. S-a arătat că, în forma respectivă, cerința conducea la suportarea de către ofertanți a costurilor aferente SIM-urilor și a unor costuri suplimentare, precum transferul de date.

Se concluzionează că cerința privind asigurarea cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile de către ofertant, pe durata garanției, este necorelată cu specificațiile tehnice ale echipamentelor, depășește obiectul achiziției și contravine principiilor proporționalității, legalității și transparenței care guvernează procedurile de achiziție publică, având un efect restrictiv asupra concurenței.

În consecință, se solicită eliminarea cerinței privind obligativitatea asigurării cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile de către ofertantă pe durata garanției, întrucât aceasta nu poate face obiectul legal și justificat al unui contract de furnizare de echipamente și generează

discriminare între operatorii economici, fiind invocată și practica CNSC consacrată prin **Decizia nr. 3853/C6/4366, 4370 din 18.12.2025**.

(2) Retroactivitatea includerii unor cerințe minimale ce sunt neclare, necorelate și duc în eroare ofertanții.

În urma analizării documentației de atribuire, respectiv a caietului de sarcini, anexelor și proiectului tehnic, se constată **specificatiile referitoare la stațiile de încărcare nu sunt corelate între** ele, existând diferențe și inconsecvențe care fac dificilă identificarea clară a **cerințelor minime ce trebuie** respectate. În practică, pentru aceleași echipamente apar cerințe diferite privind **dimensiunile, greutatea, intervalul de temperatură de operare, gradul de protecție IP** și alte caracteristici tehnice, fără a fi precizat clar care dintre acestea reprezintă **cerința minimă obligatorie** și care este varianta corectă ce va fi verificată recepție. Se menționează că specificațiile tehnice ale stațiilor de încărcare, atât pentru stațiile DC, cât și pentru stațiile AC, nu sunt prezentate într-o manieră unitară și corelată, existând variații privind parametrii tehnici, condițiile de funcționare și documentele justificative solicitate. Sunt indicate astfel, pentru identificarea celor susținute, specificațiile tehnice din Fișele tehnice 1 și 2, precum și din caietul de sarcini.

Se arată că între proiectul tehnic și caietul de sarcini apar diferențe privind intervalele de temperatură de operare, formularea cerințelor privind comunicația și protocolul OCPP, standardele invocate, precum și enumerarea documentelor justificative. De asemenea, există diferențe de structură și numerotare, precum și reluări parțiale ale unor cerințe fără a se preciza dacă acestea sunt cumulative sau alternative.

Nu este indicat în mod expres care document prevalează în cazul unor neconcordanțe între caietul de sarcini, anexe și proiectul tehnic. Nu este precizat care dintre valorile menționate reprezintă cerința minimă obligatorie și nici modul concret în care va fi realizată verificarea conformității parametrilor tehnici declarați în ofertă.

Se menționează că, în lipsa unei corelări și armonizări a documentației, ofertanții nu pot identifica în mod clar și unitar cerințele minime obligatorii pentru fiecare tip de stație. Se arată că există riscul ca o ofertă întocmită în conformitate cu una dintre secțiunile documentației să fie apreciată ulterior ca neconformă prin raportare la alte prevederi nearmonizate, ceea ce poate conduce la respingerea ofertei din cauza lipsei de coerență a documentației.

Se solicită corelarea tuturor documentelor tehnice, reformularea cerințelor într-o manieră clară și unitară, precizarea expresă a documentului care prevalează în caz de neconcordanță și indicarea modului de verificare a parametrilor tehnici declarați, astfel încât specificațiile minime obligatorii pentru fiecare tip de stație să rezulte fără echivoc și să permită o evaluare obiectivă și comparabilă a ofertelor.

(3) Restrictivitatea dimensiunilor impuse pentru stații

Se arată că, în cadrul procedurii de atribuire, autoritatea contractantă a stabilit prin caietul de sarcini cerințe exprese referitoare la **dimensiunile maxime și la greutatea maximă** admisă pentru stațiile de reîncărcare, aceste cerințe fiind formulate sub forma unor valori-limită fixe.

În documentație sunt prevăzute, pentru stația AC, următoarele cerințe tehnice relevante:

- Dimensiuni maxime (HxWxD): 1550 x 350 x 250 mm;
- Greutate maximă: 55 kg;
- Alimentare trifazată;
- Grad de protecție minim IP54;
- Clasă de izolație I;
- Rezistență antivandal IK10, respectiv IK08 pentru display;
- Echipare cu prize sau conectori tip Type 2 conform standardului EN 62196-2;
- Număr de două automobile încărcate simultan în AC;
- Curent maxim admis: 64A (32A+32A);
- Tensiune maximă admisă: 400V;
- Carcasă stație din oțel antivandal;
- Temperatură de operare între -25°C și +70°C.

În același timp, în Fișa Tehnică nr. 2 aferentă stației de reîncărcare AC sunt menționate cerințe similare, însă cu valori și formulări parțial diferite, respectiv:

- Grad de protecție: minim IP55;
- Dimensiuni maxime (HxWxD): 1500 x 400 x 240 mm $\pm 10\%$;
- Rezistență antivandal IK10;
- Alimentare trifazată;
- Încărcare simultană la puterile declarate.

Se arată că documentația conține, astfel, valori diferite privind dimensiunile maxime și gradul de protecție pentru același tip de echipament, fără a fi precizat în mod expres care dintre aceste valori reprezintă cerința minimă obligatorie ce va fi luată în considerare la evaluarea ofertelor și la recepție.

Se menționează că societatea poate oferta un echipament care îndeplinește cerințele funcționale, de performanță și de conformitate cu standardele aplicabile, însă care depășește cu câțiva centimetri dimensiunile maxime indicate și cu câteva kilograme greutatea maximă de 55 kg. Se arată că aceste depășiri sunt de ordin redus, dar, în condițiile impunerii unor valori-limită fixe, conduc la imposibilitatea încadrării echipamentului în cerințele stabilite prin documentație.

Se precizează că, potrivit documentației tehnice, stația de reîncărcare se montează pe un soclu sau pe o fundație din beton, conform soluției prevăzute în proiectul tehnic. Contestatoarea arată că documentația indică realizarea unei fundații și montarea stației pe platformă, iar în caietul de sarcini este prevăzut că stația de reîncărcare,

respectiv fundația acesteia, se va realiza și amplasa astfel încât să nu incomodeze traficul rutier și pietonal.

De asemenea, din devizul lucrărilor rezultă că este prevăzută montarea unui **opritor de roată pentru parcare**, cu lungimea de 180 cm, element inclus ca poziție distinctă în lista de lucrări. Se arată că acest element face parte din soluția de amenajare a zonei de amplasare.

Totodată, contestatoarea susține faptul că documentația nu conține o explicație tehnică detaliată privind fundamentarea valorilor maxime stabilite pentru dimensiuni și greutate și nici nu prezintă o corelare explicită între aceste limite și soluția de montaj pe fundație din beton prevăzută în proiect.

Se arată că cerința privind greutatea maximă este formulată sub forma unei valori fixe (55 kg), fără a fi indicată o legătură expresă între această limită și caracteristicile fundației sau ale amplasamentului descrise în proiectul tehnic. În același timp, nu este indicată o procedură specifică de verificare a greutății în etapa de evaluare sau recepție, prin raportare la documente emise de organisme independente.

Se menționează că documentația nu precizează în mod expres care document prevalează în cazul unor neconcordanțe între caietul de sarcini, Fișa Tehnică nr. 2 și proiectul tehnic, în ceea ce privește valorile dimensiunilor maxime și alte caracteristici tehnice.

În forma actuală, cerințele privind dimensiunile maxime și greutatea maximă pot conduce la excluderea unor echipamente existente pe piață pentru depășiri minore de ordinul câtorva centimetri sau câtorva kilograme, chiar dacă acestea sunt conforme, certificate și funcționale, iar diferențele nu sunt corelate în mod explicit cu imposibilitatea montajului pe fundația prevăzută în documentație.

În aceste condiții, se solicită eliminarea cerinței privind greutatea maximă impusă pentru stația de reîncărcare AC și revizuirea sau eliminarea limitărilor privind dimensiunile maxime, astfel încât documentația să fie corelată cu soluția de montaj pe soclu sau platformă din beton prevăzută în proiect și să nu conducă la excluderea echipamentelor conforme pentru depășiri minore ale valorilor exprimate în centimetri sau kilograme.

Prin punctul său de vedere nr. 31609/04.02.2026, înregistrat la Consiliu cu nr. 7345/05.02.2026, (...)a solicitat respingerea contestației ca nefondată, continuarea procedurii și respingerea pretenției referitoare la decalarea termenului de depunere a ofertelor și dispunerea continuării procedurii cu termenul de depunere stabilit inițial.

1. În privința criticii referitoare la restrictivitatea includerii unor costuri de exploatare în cadrul obiectului contractului, se susține că aceasta este neîntemeiată.

Autoritatea contractantă a arătat că cerința prevăzută în Fișa Tehnică nr. 3 privind furnizarea cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile pe întreaga durată a garanției echipamentelor este considerată

justificată atât din punct de vedere tehnic, cât și juridic, fiind direct și **indisolubil legată de obiectul contractului** de achiziție.

Potrivit art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are obligația de a asigura utilizarea eficientă a fondurilor publice, tratamentul egal al operatorilor economici și obținerea unor rezultate corespunzătoare necesităților sale reale. În acest context, se precizează că **urmărește achiziționarea nu doar a unor echipamente în sens material, ci a unui sistem funcțional** de stații de încărcare, care să fie integrat într-o platformă de operare și administrare.

De asemenea, autoritatea contractantă a precizat faptul că platforma de operare și administrare presupune comunicare permanentă, monitorizare în timp real, transmiterea datelor de funcționare, posibilitatea intervenției de la distanță și efectuarea de actualizări software. Fără asigurarea unei conexiuni de date stabile și independente de infrastructura locală, aceste funcționalități nu pot fi garantate, iar acest lucru ar afecta scopul achiziției.

Deși specificațiile tehnice prevăd existența mai multor interfețe de comunicație (Ethernet, Wi-Fi și 4G), această împrejurare nu conduce la concluzia că utilizarea comunicației mobile este opțională sau irelevantă, ci reflectă necesitatea redundanței și a flexibilității în conectivitate. Se menționează că nu a testat posibilitățile de conectare în zonele în care vor fi instalate stațiile, deoarece nu intră în atribuțiile sale verificarea acestui aspect.

În conformitate cu art. 155 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, are dreptul de a stabili specificații tehnice care să permită descrierea obiectului achiziției în mod suficient de precis pentru a răspunde necesităților sale. Totodată, legislația prevede că specificațiile tehnice trebuie să asigure corespondența cu necesitățile reale ale autorității contractante și să permită ofertarea unor soluții care conduc la obținerea rezultatului urmărit.

Or, **rezultatul urmărit în procedură este existența unor stații de încărcare complet operaționale**, capabile să comunice permanent cu platforma de management, iar nu livrarea unor echipamente care ar depinde de viitoare achiziții sau configurări realizate de beneficiar. Se menționează că, în ipoteza în care ar pune la dispoziție cartelele SIM și le-ar achiziționa de la un furnizor care nu are acoperire în toate zonele orașului, cum ar mai putea ofertantul stațiilor să asigure conectivitatea acestora. În acest context, se susține că este necesar ca ofertanții să asigure îndeplinirea cerințelor, inclusiv prin asigurarea accesoriilor necesare.

Prezența modulului de comunicație celulară presupune existența unei cartele SIM și a unui serviciu de date aferent, iar în lipsa acestora componenta hardware ar rămâne neutilizabilă. În consecință, cerința

contestată este corelată cu arhitectura tehnică a echipamentelor și cu modul normal de exploatare a acestora.

Susținerea potrivit căreia serviciile de date mobile ar excede obiectului contractului nu poate fi primită, întrucât aceste servicii au caracter accesoriu și sunt strict necesare pentru funcționarea bunurilor achiziționate. În această situație, ele se subsumează conceptului de achiziție de produse care include și servicii conexe livrării și punerii în funcțiune, legislația permițând includerea în obiectul contractului a tuturor elementelor necesare pentru realizarea și exploatarea corespunzătoare a produselor achiziționate.

Totodată, autoritatea contractantă susține că, pentru faptul că serviciile de comunicații electronice sunt furnizate exclusiv de operatori autorizați nu împiedică furnizorul stațiilor să contracteze astfel de servicii și să le includă în soluția tehnică propusă, fără ca acesta să dobândească el însuși calitatea de operator de telecomunicații. Această practică este larg răspândită în domeniul echipamentelor inteligente și că nu contravine niciunui act normativ.

În ceea ce privește pretinsa imposibilitate de garantare a continuității serviciilor, se susține că riscul întreruperilor este inherent oricărei forme de conectivitate, inclusiv Ethernet sau Wi-Fi. Prin transferarea obligației către furnizor, autoritatea contractantă urmărește existența unui unic responsabil pentru funcționarea sistemului pe durata garanției, în acord cu principiul asumării răspunderii pentru rezultatul livrat.

Se adaugă faptul că, la momentul proiectării, persoanele specializate au avut în vedere furnizarea cartelelor SIM. Potrivit Fișei Tehnice nr. 3, punctul 4.2, *„SIM-urile de date mobile trebuie să fie asigurate de furnizor cel puțin pentru perioada de garanție a echipamentelor”*. Se arată că, în consecință, costurile regăsite în formularul F4 includ și cartelele SIM.

Referirea la o decizie CNSC nu poate fundamenta admiterea contestației, fiind indicat că deciziile CNSC produc efecte numai pentru părțile din cauza respectivă și nu au caracter obligatoriu pentru alte proceduri. În plus, fiecare procedură se analizează prin raportare la propriile specificații tehnice și la necesitățile concrete ale autorității contractante.

Totodată, se arată că există decizii CNSC în care s-a decis în favoarea autorităților contractante, păstrând cerința privind SIM-urile, sens în care se indicată **Decizia CNSC nr. 2293/C9/2359 din 13.08.2024**, în care se menționează că, având în vedere cerințele caietului de sarcini și justificările achizitoarei, Consiliul nu a reținut critica privind eliminarea cerinței referitoare la SIM-urile de date mobile pe perioada de garanție. De asemenea, este indicată **Decizia CNSC nr. 854/C2/428/629 din 04.04.2024**, în care s-a menționat că, în caietul de sarcini, era prevăzută asigurarea serviciului de suport tehnic

permanent pe perioada de garanție, existența unui serviciu activ, asigurarea SIM-urilor de către furnizor și administrarea stației prin intermediul aplicației fără costuri suplimentare, fiind reținut că solicitarea de eliminare a cerinței privind abonamentul de date mobil nu a fost admisă în cauza respectivă.

Astfel, contestatoarea nu demonstrează și nu probează că îi este afectat dreptul de a participa la licitație și utilizează termeni precum „discriminare” fără a dovedi cum este discriminată în raport cu alți posibili ofertanți.

În consecință, **cerința privind furnizarea cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile este legală, proporțională și justificată**, fiind direct legată de obiectul achiziției și de scopul urmărit, iar contestația formulată pe acest aspect se impune a fi respinsă ca nefondată.

2. În privința criticii referitoare la includerea unor cerințe minimale considerate neclare, necorelate și susceptibile de a induce în eroare ofertanții, autoritatea contractantă precizează că a luat act de necorelările existente între specificațiile tehnice detaliate în caietul de sarcini și cele prevăzute în fișele tehnice.

Astfel că au fost dispuse măsuri de remediere, publicate în platforma SEAP și anexate prezentului punct de vedere, de menționat fiind și faptul că, prin măsurile de remediere implementate, nu au fost efectuate modificări semnificative ale documentației, ci doar **simple corelări ale documentației publicate inițial**.

Raportat la aceste măsuri, se susține că pretenția contestatoarei este rămasă fără obiect.

3. În privința criticii referitoare la restrictivitatea dimensiunilor impuse pentru stații, autoritatea contractantă a susținut că este neîntemeiată, întrucât cerințele privind dimensiunile maxime și greutatea maximă ale stațiilor de reîncărcare reprezintă **opțiuni ale autorității contractante, fundamentate pe necesitatea integrării echipamentelor în amplasamentele avute în vedere** și pe asigurarea exploatării în condiții de siguranță.

Potrivit art. 155 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul de a stabili specificațiile tehnice care descriu caracteristicile bunurilor ce urmează a fi achiziționate, în raport cu necesitățile sale obiective. Aceste specificații trebuie să permită descrierea clară a obiectului contractului și să asigure îndeplinirea scopului achiziției.

Totodată, autoritatea contractantă precizează că, în cadrul procedurii, urmărește instalarea unor stații de încărcare în spații publice, existând constrângeri reale de amplasament, de siguranță rutieră și pietonală și de integrare urbanistică, aspecte care impun limitări de gabarit și masă. În cadrul proiectului tehnic, proiectantul a ținut cont de

situația din teren și de limitările impuse atât din punct de vedere spațial, cât și din punct de vedere al structurii solului.

Stabilirea unor dimensiuni maxime nu are ca scop excluderea unor produse, ci asigurarea faptului că echipamentele pot fi montate în toate locațiile vizate, fără adaptări majore, reproiectări ale fundațiilor sau intervenții suplimentare asupra infrastructurii existente. Chiar dacă proiectul tehnic prevede realizarea de fundații și socluri, acest lucru nu înseamnă că orice dimensiune este acceptată, întrucât soluțiile constructive sunt concepute pe baza unor parametri anticipați, iar depășirea acestora ar putea genera modificări structurale, cu impact asupra costurilor, termenelor și uniformității execuției. Spațiile alocate instalării stațiilor și amenajării parcarilor sunt la limita inferioară acceptată de regulament, respectiv 21 mp, motiv pentru care, încadrarea în dimensiunile impuse este vitală.

De asemenea, autoritatea contractantă a precizat că modalitatea concretă de amplasare și montaj este descrisă în proiect, în partea scrisă, în caietul de sarcini și în piesele desenate ale proiectului.

În ceea ce privește **stabilirea unei greutăți maxime**, se menționează că aceasta are în vedere aspecte precum manipularea, transportul, montajul, necesarul de echipamente de ridicare și siguranța în exploatare în cazul unor incidente. Aceste considerente țin de organizarea execuției și exploatării, fiind în concordanță cu dreptul autorității contractante de a defini caracteristicile produsului achiziționat.

Se precizează că cerințele sunt stabilite în mod clar și se aplică uniform tuturor operatorilor economici. Potrivit art. 2 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă trebuie să asigure utilizarea eficientă a fondurilor publice și tratamentul egal al operatorilor economici.

În ceea ce privește pretinsa necorelare cu proiectul tehnic, se arată că proiectul trebuie analizat în ansamblul său. Existența unor măsuri de protecție, precum opritoare de roți sau amenajări ale platformei, nu exclude limitarea gabaritului stației. Rolul opritoarele este tocmai pentru a permite utilizarea eficientă a spațiului existent și de a preveni lovirea și deteriorarea stației de încărcare.

Referitor la demonstrarea conformității, se menționează că Legea nr. 98/2016 permite autorității contractante să solicite fișe tehnice, cataloage, declarații ale producătorului sau alte documente relevante din care să rezulte îndeplinirea cerințelor tehnice, fără a fi obligatorie solicitarea exclusivă a unor rapoarte emise de organisme independente pentru fiecare parametru. În plus, la recepția echipamentelor, autoritatea contractantă are posibilitatea verificării fizice a dimensiunilor și greutății.

Se arată că, în prezenta speță, există decizii ale CNSC care sunt invocate în sprijinul poziției autorității contractante, precum Decizia nr.

2293/C9/2359 din 13.08.2024 și Decizia CNSC nr. 2098/C1/2292 din 26.07.2024,

De asemenea, a fost invocată și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-27/15, în care s-a reținut că principiul egalității de tratament impune ca ofertanții să dispună de aceleași șanse în formularea ofertelor, iar obligația de transparență presupune formularea condițiilor și modalităților procedurii în mod clar, precis și neechivoc, astfel încât ofertanții informați în mod rezonabil și obișnuit de diligenți să le poată înțelege conținutul exact și interpreta în același mod, iar autoritatea contractantă să poată verifica dacă ofertele corespund criteriilor stabilite. S-a constatat și faptul că societatea contestatoare nu a prezentat argumente din care să rezulte că ar fi restricționată participarea sa la procedură prin solicitarea cerințelor privind dimensiunile și greutatea stațiilor.

În consecință, **cerințele privind dimensiunile maxime și greutatea maximă sunt justificate de necesități de amplasare, montaj și exploatare**, fiind proporționale cu scopul urmărit și aplicabile în mod egal tuturor operatorilor economici. Se menționează că, pentru faptul că un anumit produs nu se încadrează în parametrii stabiliți nu echivalează cu caracterul nelegal sau restrictiv al cerințelor.

Se solicită respingerea contestației formulate pe acest aspect ca nefondată.

În ansamblu, contestația este considerată prematură și exercitată abuziv, pentru motivele de fapt și de drept prezentate anterior. Se reiterează solicitarea privind respingerea măsurii de suspendare și dispunerea continuării procedurii cu termenul de depunere al ofertelor stabilit, respectiv data de 24.02.2026.

Finalizarea procedurii de atribuire reprezintă o prioritate pentru autoritatea contractantă, întrucât aceasta se bazează pe un contract de finanțare încheiat în cadrul apelului PNRR/2022/C10/II.3 „Asigurarea infrastructurii pentru transportul verde - puncte de reîncărcare vehicule electrice”, termenul de implementare fiind până la data de 13.06.2026. Dispunerea măsurii de suspendare ar afecta interesele autorității contractante și ar genera riscul imposibilității finalizării livrării și montării stațiilor de reîncărcare în termenul indicat.

Mai mult, atât în privința cartelelor SIM, cât și în privința cerințelor privind dimensiunile și greutatea, contestația este considerată nefondată, aceste solicitări sunt justificate de rațiuni obiective și în concordanță cu principiile prevăzute la art. 2 din Legea nr. 98/2016.

În ceea ce privește necorelările din documentația de atribuire, se arată că autoritatea contractantă a adoptat măsuri de remediere, considerând că această pretenție a rămas fără obiect, atașând în susținere o captură din SEAP.

Prin adresa nr. 62/09.02.2026, înregistrată la Consiliu cu nr. 8616/10.02.2026, (...)SRL a formulat punct de vedere referitor la măsurile adoptate și la răspunsul autorității contractante.

(...)SRL susține că este întemeiată contestația, motiv pentru care trebuie admisă pentru argumentele prezentate, menținându-și criticile din contestație.

1. **restrictivitatea includerea unor costuri de exploatare în cadrul obiectului contractului.**

Conform Fișei Tehnice nr. 3 – Platforma operare/administrare, se solicită **cartele SIM și servicii de date mobile pe întreaga durată a garanției echipamentelor.**

Potrivit fișelor tehnice, stațiile trebuie să fie echipate cu interfețe de comunicație Ethernet (obligatoriu), Wi-Fi și/sau 4G, fără a exista o obligație generală sau exclusivă de utilizare a comunicațiilor mobile prin cartelă SIM. Este indicată cerința „Comunicație: Ethernet (Wi-Fi/4G) Protocol OCPP minim 1.6J”.

Se susține că utilizarea unei cartele SIM este posibilă doar în situația în care stația este echipată cu un **modul de comunicație celulară (minimum 4G)**, iar această modalitate nu reprezintă singura soluție de conectivitate prevăzută în documentație. Stațiile pot funcționa prin conexiuni Ethernet sau Wi-Fi fără a fi necesară utilizarea comunicațiilor mobile.

Mai mult, includerea în obligațiile ofertantei a asigurării serviciilor de comunicații mobile pe întreaga durată a garanției reprezintă o cerință care **excede obiectul achiziției publice**. Serviciile de comunicații mobile constituie **costuri de operare recurente**, distincte de furnizarea, instalarea, punerea în funcțiune sau mentenanța echipamentelor. Conform **art. 44 din Legea nr. 98/2016**, obiectul contractului trebuie să fie limitat la bunuri, servicii sau lucrări **direct legate de scopul achiziției**.

Mai mult, serviciile de comunicații electronice sunt furnizate de **operatori licențiați**, în baza unor contracte directe cu beneficiarul final, fiind reglementate de **Legea nr. 304/2004 privind comunicațiile electronice** și de cadrul normativ ANCOM. Furnizorul de echipamente nu are calitatea juridică de operator de telecomunicații și nu poate garanta sau menține servicii de comunicații mobile furnizate de terți.

Totodată, nu poate fi garantată continuitatea furnizării acestor servicii pe întreaga durată a garanției, în lipsa unui contract explicit între autoritatea contractantă și un operator de telefonie mobilă. Se arată că pot interveni situații precum lipsa sau degradarea acoperirii 4G, modificarea politicilor comerciale ale operatorilor sau întreruperi de rețea, aspecte independente de voința furnizorului de echipamente.

Se invocă practica CNSC, fiind menționată **Decizia nr. 2610/C6/2621 din 04.09.2025**, în care s-a reținut că **SIM-urile de date mobile trebuie furnizate de autoritatea contractantă, iar nu**

de ofertanți, și că includerea acestei obligații în sarcina ofertantului nu ține de obiectul contractului. Se face referire și la **Decizia nr. 3853/C6/4366, 4370 din 18.12.2025**.

Se susține că, prin formularea actuală a cerinței, costurile cu SIM-urile și transferul de date sunt transferate integral în sarcina ofertantului. Din punctul de vedere transmis de autoritatea contractantă a rezultat o interpretare potrivit căreia stațiile ar trebui să fie dotate obligatoriu cu modul de comunicație 4G, deși documentația inițială nu tratează această componentă ca fiind esențială.

Se susține că autoritatea nu a analizat condițiile reale de conectivitate din locațiile de instalare, deși stațiile sunt prevăzute cu interfață Ethernet și pot funcționa prin această soluție. Se arată că cerința contestată implică asumarea unor riscuri externe, legate de furnizarea serviciilor de comunicații de către terți.

Se menține solicitarea de eliminare a cerinței privind obligativitatea asigurării cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile pe întreaga durată a garanției, întrucât aceasta presupune asumarea unor obligații care nu țin de echipamentele livrate și nu se află sub controlul direct al furnizorului.

2. Se menține critica referitoare la includerea unor cerințe minimale considerate neclare, necorelate și de natură a induce în eroare ofertanții.

Contestatoarea a susținut că, analizând documentația de atribuire – caiet de sarcini, fișe tehnice, anexe și proiect tehnic – a constatat existența unor diferențe și inconsecvențe între specificațiile aplicabile acelorași echipamente, în special în ceea ce privește **dimensiunile, greutatea, intervalul de temperatură de operare, gradul de protecție IP**, precum și alte caracteristici tehnice.

Se precizează că pentru aceleași tipuri de stații apar valori sau formulări diferite în documente distincte, fără a fi indicat în mod expres care dintre acestea reprezintă cerința minimă obligatorie și care este documentul de referință ce prevalează în cazul unor neconcordanțe. Se arată că nu este precizat în mod clar care variantă va fi verificată la recepție.

Se susține că, într-o procedură de achiziție publică, cerințele minime trebuie formulate într-un mod clar, coerent și verificabil, astfel încât orice operator economic interesat să poată identifica fără echivoc ce trebuie oferit și cum se demonstrează conformitatea.

În forma actuală, cerințele tehnice sunt dispersate în mai multe documente și nu rezultă în mod unitar specificațiile minime obligatorii pentru fiecare tip de stație (AC și DC). Se menționează că există riscul ca un ofertant să întocmească oferta în conformitate cu un set de prevederi, iar ulterior să fie considerat neconform prin raportare la alte valori sau formulări existente în alte documente ale procedurii.

Se solicită clarificarea modului în care se va realiza verificarea parametrilor tehnici declarați și indicarea expresă a documentului de referință care va prevala în caz de neconcordanță între caietul de sarcini, fișele tehnice, proiectul tehnic și anexe.

Se menționează că măsurile de remediere adoptate de autoritatea contractantă nu înlătură neclaritățile semnalate, întrucât constau în modificări punctuale de tip „în loc de / se citește”, fără a fi pusă la dispoziție o versiune consolidată și unitară a documentației.

Se arată că, în lipsa unei forme consolidate și coerente, operatorii economici sunt obligați să coreleze mai multe documente distincte, cu riscul apariției unor interpretări diferite și al unei evaluări neunitare a ofertelor. Se menționează că unele caracteristici tehnice apar modificate, eliminate sau reformulate, fără a fi clar dacă acestea sunt obligatorii, opționale sau informative.

Se susține că, în absența unui document sintetic și coerent, nu poate fi stabilit în mod obiectiv ce cerințe trebuie respectate și verificate în cadrul evaluării ofertelor.

Se menține solicitarea ca autoritatea contractantă să procedeze la corelarea efectivă a documentației într-o formă clară, unitară și lipsită de ambiguități, inclusiv prin punerea la dispoziție a unui formular F5 corect și complet, din care să rezulte în mod expres cerințele minime obligatorii pentru fiecare tip de stație și modalitatea de demonstrare a conformității.

3. Se menține critica referitoare la restrictivitatea dimensiunilor impuse pentru stații.

Se arată că, în cadrul procedurii, autoritatea contractantă a impus prin caietul de sarcini cerințe referitoare la dimensiunile maxime și la greutatea maximă ale stației de reîncărcare, cerințe care, în forma actuală, sunt prezentate ca **restrictive, nejustificate și disproportionate**, având ca efect limitarea concurenței și excluderea unor produse existente pe piață, conforme și certificate, pentru depășiri marginale de ordinul câtorva centimetri sau câtorva kilograme.

Se menționează că se află în situația în care poate oferta un echipament **conform, testat și certificat** în raport cu standardele aplicabile, însă care depășește **cu câțiva centimetri** dimensiunile impuse și **cu câteva kilograme** greutatea maximă indicată. Se arată că aceste diferențe nu afectează funcționarea, siguranța sau exploatarea stației, dar cerințele impuse împiedică depunerea unei oferte competitive.

Totodată, contestatoarea susține că există o neconcordanță între cerințele din caietul de sarcini și elementele din proiectul tehnic/pieșele desenate. Pe de o parte, documentația tehnică indică realizarea unui soclu/fundație și o soluție de montaj pe platformă, iar, pe de altă parte, sunt impuse limite rigide de gabarit și masă, fără a fi explicat de ce

aceste valori sunt critice și de ce o depășire minoră ar face imposibilă instalarea.

Se susține faptul că documentația conține valori diferite pentru dimensiuni și greutate între caietul de sarcini și fișa tehnică nr. 2. Se menționează, pentru stația AC, existența unor cerințe precum „Dimensiuni maxime (HxWxD): 1550x350x250 mm” și „Greutate maximă: 55 kg”, iar în fișa tehnică nr. 2 apar „Dimensiuni maxime (HxWxD): 1500x400x240 mm $\pm 10\%$ ” și „Grad de protecție min IP55”. Se arată că aceste diferențe nu sunt justificate și nu sunt corelate între documente.

Potrivit caietului de sarcini, stația și fundația acesteia se vor realiza și amplasa astfel încât să nu incomodeze traficul rutier și pietonal, astfel că, **modalitatea concretă de amplasare și montaj este lăsată la latitudinea ofertantului**, în funcție de situația din teren.

Se arată că, din devizul lucrărilor rezultă că este prevăzută montarea unui element de tip **opritor roată parcare** (180 cm), ca măsură de organizare și siguranță în zona de instalare.

Totodată, se arată că cerința privind greutatea maximă este prezentată ca fiind lipsită de fundament tehnic în contextul în care stația se montează pe o platformă/fundație din beton, iar piața include soluții constructive variate. Se susține că greutatea este un efect al construcției și robusteții și că documentația nu indică o **justificare tehnică** rezonabilă pentru stabilirea unei valori rigide.

Autoritatea contractantă **nu indică o modalitate obiectivă și verificabilă de dovedire a dimensiunilor și greutății impuse**, prin documente emise de organisme independente, precum rapoarte de încercări, certificări sau alte documente echivalente. În aceste condiții, cerințele privind dimensiunea și greutatea pot deveni condiții formale, declarative.

De asemenea, contestatoarea a arătat că, prin impunerea strictă a unor valori de tip cm/kg, sunt excluse echipamente conforme și certificate pentru depășiri minore, fără impact real asupra instalării sau exploatării, iar documentația nu tratează unitar și consecvent aceste valori.

Se menționează că, potrivit celor prezentate, proiectul tehnic prevede montarea stațiilor **pe un soclu din beton cu dimensiuni de aproximativ 50 x 40 cm**, soluție care este capabilă să preia variații rezonabile de greutate.

Mai mult, se arată că autoritatea contractantă **nu a analizat amplasamente concrete** în care vor fi instalate stațiile. În lipsa unei asemenea analize, nu este demonstrată existența unor constrângeri reale din teren care să impună limitele de dimensiune și greutate.

Totodată, contestatoarea a arătat că autoritatea contractantă a invocat considerente legate de manipulare, transport sau montaj, în condițiile în care montajul este inclus în obiectul contractului, iar

organizarea concretă a acestor operațiuni revine exclusiv ofertantului.

Din proceduri similare la care a avut acces, **rezultă că elaboratorul proiectului tehnic – (...) – participă în proceduri în asociere cu operatorul economic (...)** sau cu entități care comercializează aceleași echipamente. Acest **operator economic comercializează un model de stație de încărcare ale cărui caracteristici tehnice se suprapun aproape integral cu specificațiile impuse prin documentația de atribuire**, inclusiv în ceea ce privește dimensiunile, greutatea, configurația și dotările solicitate, produs promovat public și identificabil pe site-uri comerciale ale respectivului operator și ale producătorului.

Se susține astfel că, potrivit celor susținute, efectul concret al specificațiilor este prezentat ca fiind restrictiv, în sensul că favorizează un produs identificabil și exclude alte echipamente conforme, certificate și funcționale.

Pentru aceste motive, contestatoarea a arătat că își menține solicitarea de eliminare sau revizuire a cerințelor privind dimensiunile maxime și greutatea maximă, motivat de faptul că acestea nu sunt justificate tehnic, nu sunt corelate între documentele procedurii și restrâng concurența.

În data de 02.03.2026, prin adresa nr. (...), înregistrată la Consiliu cu nr. (...), autoritatea contractantă a transmis note scrise – completare punct de vedere, prin care a prezentat punctual, argumente detaliate pentru respingerea contestației.

Din înscrisurile aflate la dosarul cauzei, Consiliul constată următoarea situație de fapt:

În vederea atribuirii contractului de furnizare, având ca obiect „Achiziția de 20 puncte de reîncărcare, prin montare a 10 stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în cadrul obiectivului de investiții «Asigurarea infrastructurii pentru transportul verde - puncte de reîncărcare vehicule electrice», Număr de referință: (...)”, cod CPV 42418910-1 *Echipament de încărcare* (Rev. 2), finanțat prin Planul National de Redresare și Reziliență, (...), în calitate de autoritate contractantă, a inițiat procedura de licitație deschisă, prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. (...)20.01.2026.

Din informațiile anunțului de participare amintit, Consiliul a reținut că valoarea estimată a contractului de furnizare care se atribuie este de 1.183.704,00 lei, fără TVA, criteriul de atribuire este „*Cel mai bun raport calitate – preț*”, iar data limită de depunere a ofertelor a fost stabilită inițial pentru 24.02.2026, ora 15:00, ulterior termenul fiind prelungit pentru data de 03.03.2026, ora 15:00.

Fiind nemulțumită de unele dintre cerințele documentației de atribuire, (...)SRL a depus contestația în analiză, sens în care a solicitat următoarele:

- suspendarea procedurii lansate în baza anunțului de participare nr. (...) până la soluționarea contestației;

- în principal, modificarea documentației de atribuire în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența și obligarea achizitoarei la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire;

- obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 al Legii nr. 98/2016.

- în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Totodată, cu respectarea prevederilor art. 61¹ alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, (...)SRL a făcut dovada constituirii cauțiunii corespunzătoare, în valoare de 23.674,08 lei, conform recipisei de consemnare nr. 212089238/1, emisă de CEC Bank, Sucursala Iași, la data de 03.02.2026.

Recipisa de consemnare se va restitui în condițiile stipulate de art. 1.064 din Codul de procedură civilă, coroborate cu dispozițiile art. 61¹ alin. (5), (6) și (7) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Încheierea nr. 515/C7/273 din 10.02.2026, Consiliul a dispus suspendarea procedurii până la soluționarea contestației.

Trecând la soluționarea contestației, Consiliul constată că autoarea acesteia a formulat critici cu referire la documentația de atribuire, respectiv caietul de sarcini și fișele tehnice corespunzătoare echipamentelor care se vor achiziționa (stații de reîncărcare pentru vehicule electrice).

Pentru soluționarea criticilor formulate de societatea contestatoare, în acord cu principiul disponibilității, prevăzut la art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va proceda la analiza actelor atacate, având în vedere punctul de vedere al autorității contractante, inclusiv notele scrise – completare la punctul de vedere.

Prin raportare la criticile formulate, Consiliul are în vedere următoarele dispoziții legale:

➤ **din Legea nr. 98/2016:**

- art. 3 alin. (1) lit. rr): „*specificații tehnice - cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, într-o manieră corespunzătoare îndeplinirii necesității autorității contractante*”;

- art. 50: „(1) *Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței. (2) În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în*

care achiziția ori elemente ale acestora sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici";

- art. 155 alin. (6): „(6) Specificațiile tehnice trebuie să permită tuturor operatorilor economici accesul egal la procedura de atribuire și nu trebuie să aibă ca efect introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici”;

- art. 156 alin. (1), (2) și (3): „(1) Fără a aduce atingere normelor tehnice obligatorii de la nivel național, în măsura în care sunt compatibile cu actele normative adoptate la nivelul Uniunii Europene, specificațiile tehnice se stabilesc în una dintre următoarele modalități: a) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, inclusiv caracteristici de mediu, cu condiția ca parametrii să fie suficient de preciși pentru a permite ofertanților să determine obiectul contractului și autoritățile contractante să atribuiască contractul; b) prin trimitere la specificații tehnice și, ca ordine de prioritate, la standarde naționale care transpun standarde europene, evaluări tehnice europene, specificații tehnice comune, standarde internaționale, alte sisteme de referință tehnice instituite de către organismele de standardizare europene sau, în lipsa oricăra dintre acestea, la standarde naționale, la acorduri tehnice naționale sau specificații tehnice naționale referitoare la proiectarea, calcularea și execuția lucrărilor și la utilizarea produselor; fiecare trimitere este însoțită de mențiunea "sau echivalent"; c) prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale, potrivit lit. a), și prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) ca modalitate de a prezuma conformitatea cu respectivele cerințe de performanță sau cerințe funcționale; d) prin trimitere la specificațiile tehnice prevăzute la lit. b) pentru unele caracteristici și prin raportare la cerințe de performanță sau cerințe funcționale prevăzute la lit. a) pentru alte caracteristici. (2) Cu excepția cazului în care acest lucru este justificat de obiectul contractului, specificațiile tehnice nu precizează un anumit producător, o anumită origine sau un anumit procedeu care caracterizează produsele sau serviciile furnizate de un anumit operator economic și nici nu se referă la mărci, brevete, tipuri, la o origine sau la o producție specifică, care ar avea ca efect favorizarea sau eliminarea anumitor operatori economici sau produse. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), stabilirea specificațiilor tehnice prin precizarea elementelor prevăzute la alin. (2) este permisă în situații excepționale, în cazul în care nu este posibilă o descriere suficient de precisă și de inteligibilă a obiectului contractului în conformitate cu dispozițiile alin. (1); în aceste situații, precizarea elementelor prevăzute la alin. (2) este însoțită de cuvintele "sau echivalent”;

➤ **din HG nr. 395/2016:**

- art. 20 alin. (2) și (10) „(2) Documentația de atribuire conține orice cerință, criteriu, regulă și alte informații necesare pentru a asigura ofertantului/candidatului o informare completă, corectă și explicită cu privire la modul de aplicare a procedurii de atribuire ... (10) în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Totodată, Consiliul se raportează și la principiile statuate la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, în special, principiile proporționalității și transparenței, inclusiv la dispozițiile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, potrivit cărora, caietul de sarcini conține, în mod obligatoriu, specificații tehnice care reprezintă cerințe, prescripții, caracteristici de natură tehnică ce permit fiecărui produs, serviciu sau lucrare să fie descris, în mod obiectiv, astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Așadar, necesitatea sau oportunitatea achiziționării produselor, la un anumit nivel de performanță, precum și caracteristicile tehnice

impuse, sunt stabilite de fiecare autoritate contractantă în parte, în funcție de necesitățile obiective și prioritățile comunicate de compartimentele din cadrul autorității contractante [art. 2 alin. (3) lit. b) și art. 12 alin. (3) lit. a) din HG nr. 395/2016].

Singura limitare a acestui drept al autorității contractante este determinată de introducerea unor obstacole nejustificate față de asigurarea unei concurențe efective între operatorii economici, în sfera unei astfel de posibilități aflându-se și situația impunerii de către autoritatea contractantă a unor specificații și condiții care nu au legătură cu nevoia sa de achiziție.

În consecință, pentru a cenzura cerințele/caracteristicile tehnice stabilite de autoritatea contractantă, așa cum solicită contestatoarea în prezenta cauza, este necesară stabilirea existenței, prin ele, a unor condiții restrictive, nejustificate și nelegale care pot împiedica o concurență efectivă între operatorii economici, precum și a existenței unor specificații care nu contribuie la descrierea, în mod obiectiv, a echipamentelor astfel încât să corespundă necesității autorității contractante.

Prin urmare, contestatoarea, în susținerea demersului său la Consiliu, are obligația de a proba caracterul restrictiv al caracteristicilor/cerințelor criticate, prin prezentarea unor mijloace de probă pertinente și concludente, fiind pe deplin aplicabile în acest caz prevederile art. 249 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*cel care face o susținere în cursul procesului trebuie să o dovedească, în afară de cazurile anume prevăzute de lege*”.

Raționamentul se circumscrie faptului că nu se regăsesc în legislația achizițiilor publice prevederi care să permită operatorilor economici să ceară modificarea documentației de atribuire și, cu atât mai mult, să oblige autoritatea contractantă să modifice documentația de atribuire după cum solicită fiecare operator economic care apreciază că este necorespunzător întocmită, doar pe considerentul neplinerii cerințelor autorității contractante pe caracteristicile produselor existente în portofoliul respectivului operator economic.

Astfel fiind, autoritatea contractantă nu are vreo obligație legală de a modifica documentația de atribuire după voința operatorului economic care a formulat contestație, iar Consiliul nu o poate obliga la o astfel de conduită, decât în măsura în care se face dovada încălcării reale și obiective a dispozițiilor legale ce împiedică restrângerea nejustificată a concurenței.

Cu referire la critica privind **(1) Restrictivitatea includerii unor costuri de exploatare în cadrul obiectului contractului**, în condițiile în care, „*Conform Fișa tehnică nr. 3 - Platforma operare/administrare, se solicită **cartelele SIM și serviciile de date mobile pe întreaga durată a garanției echipamentelor**. Această cerință este illogică și necorelată cu specificațiile tehnice ale stațiilor de încărcare solicitate, întrucât, potrivit fișelor tehnice, stațiile trebuie să fie echipate cu **interfețe de comunicație Ethernet (obligatoriu), Wi-Fi și/sau 4G**, fără a exista o obligație generală sau exclusivă de utilizare a*

comunicațiilor mobile prin cartela SIM", Consiliul are în vedere următoarele aspecte:

1. **prin contestație**, autoarea acesteia a adus mai multe precizări din care s-au reținut următoarele: "În mod evident, utilizarea unei cartele SIM este posibilă exclusiv în cazul în care stația este echipată cu un **modul de comunicație celulară (minimum 4G)**, ceea ce nu reprezintă singura sau principala modalitate de conectivitate prevăzută în documentație. Prin urmare, impunerea obligativității asigurării cartelelor SIM nu ține cont de arhitectura tehnică a echipamentelor solicitate și ignoră faptul că funcționarea stațiilor se poate realiza în mod complet și stabil prin conexiuni Ethernet sau Wi-Fi, fără a fi necesară utilizarea comunicațiilor mobile.

Mai mult, includerea în obligațiile ofertantului a asigurării serviciilor de comunicații mobile pe întreaga durată a garanției echipamentelor reprezintă o cerință care **excede obiectul legal al achiziției publice**. Serviciile de comunicații mobile constituie **costuri de operare recurente**, distincte de furnizarea, instalarea, punerea în funcțiune sau mentenanța echipamentelor, și nu pot fi transferate în mod legitim în sarcina furnizorului de stații de încărcare. Conform **art. 44 din Legea nr. 98/2016**, obiectul contractului trebuie să fie limitat la bunuri, servicii sau lucrări **direct legate de scopul achiziției**, iar serviciile de comunicații nu se încadrează în această categorie.

În plus, serviciile de comunicații electronice sunt furnizate exclusiv de **operatori licențiați**, în baza unor contracte directe cu beneficiarul final, fiind reglementate de **Legea nr. 304/2004 privind comunicațiile electronice** și de cadrul normativ ANCOM. Furnizorul de echipamente nu are calitatea juridică și nici prerogativele necesare pentru a furniza, garanta sau menține servicii de comunicații mobile în numele autorității contractante, întrucât acestea implică tarife, condiții contractuale și obligații ce pot fi asumate doar în cadrul unei relații directe între beneficiar și operatorul de telecomunicații.

Totodată, nu poate fi garantată continuitatea furnizării acestor servicii pe întreaga durată a garanției, în lipsa unui contract explicit între autoritatea contractantă și un operator de telefonie mobilă. Impunerea unei astfel de obligații furnizorului de echipamente generează un risc major de nefuncționare a stațiilor, din motive independente de voința acestuia, și creează premisele unor neîndepliniri contractuale nejustificate.

Această interpretare este confirmată și de practica constantă a Consiliului National de Soluționare a Contestațiilor. Astfel, prin Decizia CNSC Nr. 2610/C6/2621 Data: 04.09.2025, Consiliul a reținut ca SIM-urile de date mobile trebuie furnizate de autoritatea contractantă, și nu de ofertanți, întrucât acestea reprezintă instrumente de identificare și acces la rețeaua de comunicații a beneficiarului, iar costurile aferente serviciilor de comunicații nu pot fi transferate furnizorului de echipamente. CNSC a apreciat ca includerea acestor obligații în sarcina ofertantului nu ține de obiectul contractului și a dispus eliminarea cerinței respective din documentația de atribuire.";

2. **prin punctul de vedere față de contestație**, autoritatea contractantă a adus următoarele explicații cu referire la aspectul în discuție: «*Critica formulată este neîntemeiată, întrucât cerința prevăzută în Fișa Tehnică nr. 3 privind furnizarea cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile pe întreaga durată a garanției echipamentelor este justificată atât din punct de vedere tehnic, cât și juridic, fiind direct și **indisolubil legată de obiectul contractului de achiziție**.*

Potrivit art. 2 alin. (2) lit. a), b) și c) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are obligația de a asigura utilizarea eficientă a fondurilor publice, tratamentul egal al operatorilor economici și obținerea unor rezultate corespunzătoare necesităților sale reale. În acest context, **autoritatea contractantă urmărește achiziționarea nu doar a unor echipamente în sens material, ci a unui sistem funcțional** de stații de încărcare, integrat într-o platformă de operare și administrare care presupune comunicare permanentă, monitorizare în timp real, transmiterea datelor de funcționare, posibilitatea intervenției de la distanță și actualizări software. Fără asigurarea unei conexiuni de date stabile și independente de infrastructura locală, aceste funcționalități nu pot fi garantate, ceea ce ar afecta în mod direct scopul achiziției.

Deși specificațiile tehnice prevăd existența mai multor interfețe de comunicație (Ethernet, Wi-Fi și 4G), această împrejurare nu conduce la concluzia că utilizarea comunicației mobile este opțională sau irelevantă, ci reflectă necesitatea redundanței și a flexibilității în conectivitate. Autoritatea nu a testat care sunt posibilitățile de conectare în zonele în care vor fi instalate stațiile deoarece nu face parte din atribuțiile sale verificarea acestui lucru.

În conformitate cu art. 155 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul de a stabili specificații tehnice care să permită descrierea obiectului achiziției în mod suficient de precis pentru a răspunde necesităților sale. Totodată, legislația prevede că specificațiile tehnice trebuie să asigure corespondența cu necesitățile reale ale autorității contractante și să permită ofertarea unor soluții care conduc la obținerea rezultatului urmărit. Or, **rezultatul urmărit în prezenta procedură este existența unor stații de încărcare complet operaționale**, capabile să comunice permanent cu platforma de management, iar nu livrarea unor echipamente care depind de viitoare achiziții sau configurări realizate de beneficiar. Presupunând că autoritatea ar pune la dispoziție aceste cartele SIM și le achiziționează de la un furnizor care nu are acoperire în toate zonele orașului, cum ar mai putea ofertantul stațiilor să asigure conectivitatea acestora? De aceea este necesar ca ofertanții să asigure îndeplinirea cerințelor inclusiv prin asigurarea accesoriilor necesare.

Prezența modulului de comunicație celulară presupune, în mod firesc, existența unei cartele SIM și a unui serviciu de date aferent, în lipsa cărora această componentă hardware ar rămâne neutilizabilă. În consecință, cerința contestată este corelată cu arhitectura tehnică a echipamentelor și cu modul lor normal de exploatare.

Susținerea potrivit căreia serviciile de date mobile ar excede obiectului contractului nu poate fi primită. Aceste servicii au caracter accesoriu și sunt strict necesare pentru funcționarea bunurilor achiziționate, situație în care, potrivit legii, ele se subsumează conceptului de achiziție de produse care include și servicii conexe livrării și punerii în funcțiune. De asemenea, legislația permite includerea în obiectul contractului a tuturor elementelor necesare pentru realizarea și exploatarea corespunzătoare a produselor achiziționate.

Faptul că serviciile de comunicații electronice sunt furnizate de operatori autorizați nu împiedică furnizorul stațiilor să contracteze astfel de servicii și să le includă în soluția tehnică propusă, fără a dobândi el însuși calitatea de operator de telecomunicații. Această practică este larg răspândită în domeniul echipamentelor inteligente și nu contravine niciunui act normativ.

În ceea ce privește pretinsa imposibilitate de garantare a continuității serviciilor, se reține că riscul întreruperilor este inherent oricărei forme de conectivitate, inclusiv Ethernet sau Wi-Fi. Prin transferarea obligației către furnizor, autoritatea contractantă asigură existența unui unic responsabil pentru funcționarea sistemului pe durata garanției, în acord cu principiul asumării răspunderii pentru rezultatul livrat.

La acestea adăugăm faptul că, la momentul proiectării, persoanele specializate în acest sens au avut în vedere furnizarea cartelelor SIM. În conformitate cu Fișa Tehnică nr. 3, punctul 4.2. „SIM-urile de date mobile trebuie să fie asigurate de furnizor cel puțin pentru perioada de garanție a echipamentelor”. Astfel costurile regăsite în formularul F4 includ și cartelele SIM.

Referirea la o decizie CNSC nu poate fundamenta admiterea contestației, întrucât, deciziile CNSC produc efecte numai pentru părțile din cauza respectivă și nu au caracter obligatoriu pentru alte proceduri. În plus, fiecare procedură se analizează prin raportare la propriile specificații tehnice și la necesitățile concrete ale autorității contractante. Totuși atragem atenția că există o serie de decizii prin care CNSC a decis în favoarea autorității contractante pentru păstrarea cerinței:

Decizia CNSC nr. 2293/C9/2359 din 13.08.2024

"9. Următoarea critică privește specificațiile tehnice din caietul de sarcini regăsite la punctul 2.3.1 Stații de reîncărcare având următorul conținut:

SIM-urile de date mobile trebuie să fie asigurate de furnizor cel puțin pentru perioada de garanție a echipamentelor.

Consiliul va reține în soluționare susținerile autorității contractante potrivit cărora asigurarea comunicării cu stațiile de încărcare trebuie să se poată face în mod continuu, atât în perioada de garanție cât și în cea de post garanție, utilizarea transmisiei de date prin intermediul SIM fiind cea mai facilă, putând fi asigurată de orice potențial operator economic. Așadar, având în vedere cerințele caietului de sarcini și justificările achizitoarei, Consiliul nu achiesează criticii privind eliminarea cerinței

privind SIM-urile, nereușind să probeze că îi este afectat în vreun fel dreptul de a participa la licitație (...)."»;

3. **prin răspunsul față de punctul de vedere** al autorității contractante, contestatoarea a adus următoarele precizări suplimentare celor din contestație: "... Ne menținem punctul de vedere exprimat anterior, întrucât cerința privind asigurarea cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile pe întreaga durată a garanției **impune ofertantului asumarea unor obligații care nu țin de echipamentele livrate și nu se află sub controlul său direct.**

Prin această cerință, ni se solicită, în fapt, să garantăm funcționarea continuă a unor servicii de comunicații electronice furnizate de terți - operatori de telefonie mobilă - **fără ca autoritatea să fi stabilit condițiile reale de conectivitate din locațiile de instalare.** Nu putem să ne asumăm riscuri precum lipsa sau degradarea acoperirii 4G într-o anumită zonă, modificarea politicilor comerciale ale operatorilor, întreruperi de rețea sau alte situații independente de voința furnizorului de echipamente.

Mai mult, din punctul de vedere transmis rezultă introducerea implicită a unei **condiții noi**, respectiv aceea ca stațiile să fie dotate obligatoriu cu **modul de comunicație 4G**, deși documentația inițială nu tratează această componentă ca fiind esențială. Această interpretare apare cu atât mai neclară cu cât autoritatea recunoaște că **nu a analizat dacă în amplasamentele vizate poate fi realizată o conexiune stabilă prin cablu**, deși stațiile sunt prevăzute cu interfață Ethernet și pot funcționa în mod complet prin această soluție. În aceste condiții, cerința contestată **nu este fundamentată pe o necesitate tehnică demonstrată**, ci pe transferul integral al unor riscuri externe către ofertant. O astfel de obligație depășește sfera furnizării echipamentelor și a garanției acestora și **nu poate fi considerată proporțională cu scopul achiziției.**

Prin urmare, menținem solicitarea de eliminare a cerinței privind asigurarea cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile pe întreaga durată a garanției ...";

4. **în fișa de date, la pct. IV.4.2 Modul de prezentare al propunerii financiare**, s-au precizat printre altele: "Propunerea financiară va cuprinde următoarele:

1. formularul de ofertă (formularul nr. 4); lipsa formularului de ofertă reprezintă lipsa ofertei, respectiv lipsa actului juridic de angajare în contract;
2. centralizatorul cu lucrările executate de asociați, subcontractanți;
3. centralizatorul cheltuielilor pe obiectiv (formularul F1);
4. centralizatorul cheltuielilor pe categorii de lucrări, pe obiecte (formularul F2);
5. listele cu cantitățile de lucrări, pe categorii de lucrări (formularul F3);
6. **listele cu cantitățile de utilaje și echipamente tehnologice, inclusiv dotări (formularul F4);**

7. fișele tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice (formularul F5).

Formularele F1-F4, completate cu prețuri unitare și valori, devin formulare pentru devizul ofertei și vor fi utilizate pentru întocmirea situațiilor de lucrări executate, în vederea decontării.”;

5. **în cuprinsul listelor de cantități de lucrări pe categorii de lucrări – F3** s-a regăsit și **Formularul F4 Lista cu cantitățile de utilaje și echipamente tehnologice, inclusiv dotări și active necorporale** care cuprinde, la poz. 3 și cartelele SIM în discuție, cu trimitere la **Fișa tehnică nr. 3**:

	Active necorporale					
3	Licența soft funcționare stații	Buc	10,00			Fișa tehnică nr. 3

6. **pentru procedura în discuție s-au pus la dispoziția operatorilor economici următoarele fișe tehnice: FIȘA TEHNICĂ nr. 1 Stație de reîncărcare cu puterea > 50kW DC+22kW AC (CCS2+Type2); FIȘA TEHNICĂ nr. 2 Stație de reîncărcare cu puterea 2x22kW AC (2xType2); FIȘA TEHNICĂ nr. 3 Platformă operare/administrare stații; FIȘA TEHNICĂ nr. 4 Panou informare stație de reîncărcare;**

7. din Fișa tehnică nr. 3, este de reținut secțiunea 4 Condiții de garanție și post garanție:

	Condiții de garanție si post garanție
4.1	Pe întreaga durată a derulării contractului, prestatorul va asigura serviciul de suport tehnic permanent 24 h și va demonstra acest lucru prin existența acestui serviciu activ, inclusiv cu personalul calificat, dedicat acestui serviciu.
4.2	SIM-urile de date mobile trebuie să fie asigurate de furnizor cel puțin pentru perioada de garanție a echipamentelor
4.3	Ofertanții în perioada de garanție nu vor putea solicita costuri suplimentare pentru administrare, dezvoltare, upgrade-uri ale aplicației de management a stațiilor, cu excepția celor solicitate suplimentar de autoritatea contractantă. Menținerea și orice alte costuri sunt generate de crearea și rularea aplicației mobile revin în sarcina ofertantului.

Raportat la cele reținute, Consiliul consideră că cerința criticată, în referire la asigurarea de către operatorii economici cartelelor SIM și a serviciilor de date mobile pe întreaga durată de garanție a echipamentelor, nu este restrictivă sau contrară legislației în materia achizițiilor publice.

Ca prim aspect, este de reținut că această cerință este în strânsă legătură cu obiectul contractului de furnizare care se intenționează a se atribui, contract celor susținute de contestatoare.

După cum a precizat autoritatea contractantă, **rezultatul urmărit în prezenta procedură este existența unor stații de încărcare complet operaționale**, capabile să comunice permanent cu platforma de management, iar nu livrarea unor echipamente care depind de viitoare achiziții sau configurări realizate de beneficiar.

Acest fapt este confirmat de cerințelor din fișa de date, pct. IV.4.2 Modul de prezentare al propunerii financiare, precum și din **Formularul F4** *Lista cu cantitățile de utilaje și echipamente tehnologice, inclusiv dotări și active necorporale* care cuprinde, la poz. 3 și cartelele SIM în discuție, cu trimitere la Fișa tehnică nr. 3.

Totodată, cerința referitoare la asigurarea cartelelor SIM este susținută și de faptul că autoritatea contractantă nu a putut identifica furnizorul care să aibă acoperire în toate zonele orașului, pentru asigurarea funcționării complete a stațiilor de reîncărcare pentru vehiculele electrice.

Pe de altă parte, faptul că serviciile de comunicații electronice sunt furnizate exclusiv de **operatori licențiați**, nu înseamnă că societatea contestatoare nu poate asigura aceste servicii prin contractarea lor și includerea costurilor corespunzătoare, cel puțin pe perioada de garanție a echipamentelor, fără a dobândi ea însăși calitatea de operator de telecomunicații.

Mai mult, contrar celor susținute de contestatoare prin răspunsul la punctul de vedere al achizitoarei, **nu a fost impusă o condiție nouă**, de asigurare a stațiilor de reîncărcare **cu modul de comunicație 4G**, exprimarea autorității contractante fiind explicită în acest sens: "*În mod evident, utilizarea unei cartele SIM este posibilă exclusiv în cazul în care stația este echipată cu un modul de comunicație celulară (minimum 4G), **ceea ce nu reprezintă singura sau principala modalitate de conectivitate prevăzută în documentație***. Prin urmare, impunerea obligativității asigurării cartelelor SIM nu ține cont de arhitectura tehnică a echipamentelor solicitate și ignoră faptul că funcționarea stațiilor se poate realiza în mod complet și stabil prin conexiuni Ethernet sau Wi-Fi, fără a fi necesară utilizarea comunicațiilor mobile."

În lipsa altor argumente de natură tehnică, care să probeze caracterul restrictiv al cerințelor, Consiliul consideră că nu se impune eliminării cerinței criticate, astfel cum s-a solicitat.

Astfel, Consiliul stabilește că nu poate obliga autoritatea contractantă la eliminarea cerinței contestate, așa cum a solicitat contestatoarea, de vreme ce aceasta reflectă nevoia autorității contractante.

În sens contrar, s-ar limita dreptul autorității contractante de a achiziționa echipamente performante care corespund întocmai necesităților sale obiective, prevăzut la art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016, prin acceptarea de echipamente care nu ating nivelul de performanță necesar.

De asemenea, potrivit art. 10 lit. g) din Legea nr. 101/2016, contestația se formulează în scris și trebuie să conțină, printre altele,

„mijloacele de probă pe care se sprijină contestația, în măsura în care este posibil”, iar, în speță, contestatoarea nu a probat caracterul restrictiv al cerinței criticate.

Invocarea deciziilor CNSC nr. 2610/C6/2621 din 04.09.2025 și nr. 3853/C6/4366, 4370 din 18.12.2025, în prezenta cauză, nu poate fi reținută întrucât deciziile CNSC nu constituie izvor de drept, precedentul judiciar neputând constitui izvor de drept în sistemul românesc.

Referitor la critica societății contestatoare privind **(2) Restrictivitatea includerii unor cerințe minimale ce sunt neclare, necorelate și duc în eroare ofertanții**, respectiv: specificațiile referitoare la stațiile de încărcare nu sunt corelate între ele existând diferențe cu privire la: dimensiuni, greutate, intervalul de temperatură de operare, gradul de protecție IP și alte caracteristici tehnice, în caietul de sarcini, respectiv fișele tehnice, Consiliul constată că au rămas fără obiect.

În aprecierea asupra acestei finalități, Consiliul are în vedere măsurile de remediere postate de autoritatea contractantă, în SEAP la data de 04.02.2026, sub nr. [(...)00019], la rubrica documentație și clarificări, privind corelarea informațiilor solicitate, respectiv: „în ceea ce privește caracteristicile stației de reîncărcare normal cu puterea >22kw AC (TYPE 2+ TYPE 2) regăsite la pag 28 din caietul de sarcini, se efectuează următoarele corelări”:

în loc de:	A se citi:
„Grad de protecție: min IP 54”	„Grad de protecție: min IP 55”
„Dimensiuni maxime (HxWxD): 1550x350x250mm”	„Dimensiuni maxime (HxWxD): 1550x400x240mm +/-10%”
„Greutate maximă: 55kg”	„Greutate maximă: 45kg +/-10%”
„Rezistenta antivandal IK10, IK08 - display”	„Rezistenta antivandal IK10”
„Tensiune de alimentare maxim admisă: 400V”	„Tensiune de alimentare maxim admisă: 400V +/- 10%”
„Temperatură operare: -20° până la 70°C”	„Temperatură operare: -30° până la 50°C”
„Comunicație: Ethernet (Wi-fi/4G) Protocol OCPP minim 1.6”	„Comunicație: Bluetooth, Ethernet, Wi-fi/4G Protocol OCPP minim 1.6 J”

iar în ceea ce privește caracteristicile ”stației de reîncărcare cu putere ≥ 50 kW DC + 22 kW AC (CCS2 + Type2), regăsite la pag. 26 din caietul de sarcini, se efectuează următoarele corelări”:

în loc de:	A se citi:
„Dimensiuni maxime HxWxD: 1900mm x 700mm x 400mm”	„Dimensiuni maxime HxWxD: 1900 mm x 700 mm x 300 mm”
„Tensiune de alimentare maxim admisă: 400V +/- 5%”	„Tensiune de alimentare maxim admisă: 400V +/- 10%”
„Nivel zgomot în operare: maxim 65dB (1 m distanță în toate direcțiile)”	Nivel zgomot în operare: maxim 75dB (1 m distanță în toate direcțiile)”
„Echipată cu display TFT - touch screen antivandal minim 7" poziționat între 0,9 m și 1,3 m înălțime, pentru a fi accesibil și	Echipată cu display TFT - touch screen antivandal minim 7" poziționat între 0,9 m și 1,5m înălțime, pentru a fi accesibil și

persoanelor cu dizabilități"	persoanelor cu dizabilități"
„Sistem de retractabilitate a cablului opțional"	„Sistem de retractabilitate a cablului"

Se constată astfel că autoritatea contractantă a pus în concordanță specificațiile tehnice precizate de societatea contestatoare atât pentru Stația de reîncărcare normal cu puterea >22kw AC (TYPE 2+ TYPE 2)– Fișa tehnică nr. 2, cât și pentru Stația de reîncărcare cu putere ≥ 50 kW DC + 22 kW AC (CCS2 + Type2).

Contrar celor susținute de societatea contestatoare, prin adresa din 09.02.2026, nu se impune publicarea altor documente pentru a se asigura transparența în procedură, câtă vreme autoritatea contractantă a adoptat măsuri de remediere pentru specificațiile tehnice indicate de contestatoare, cum s-a reținut în paginile de mai sus. Astfel, nu se impune publicarea altor formulare F5 corecte (fișe tehnice).

De asemenea, este de reținut faptul că, prin notele scrise – completare punct de vedere, autoritatea contractantă a adus următoarele precizări: *"Ca urmare a unei erori de redactare, în cuprinsul caietului de sarcini au fost inserate anumite cerințe și, pe alocuri, insuficient de clare. În situația în care aceste prevederi sunt în contradicție cu cerințele specificate în fișele tehnice, ofertanții vor avea în vedere exclusiv cerințele din fișele tehnice, acestea prevalând asupra celor din caietul de sarcini, unde autoritatea contractantă recunoaște existența unor inadvertențe"*.

Cu privire la critica societății contestatoare în referire la **(3) Restrictivitatea dimensiunilor impuse pentru stații**, se reține că este motivată de faptul că, prin caietul de sarcini s-au impus cerințe referitoare la dimensiunile maxime și greutatea maximă pentru stațiile de reîncărcare care, în opinia sa sunt restrictive, nejustificate și disproporționate, în condițiile în care se vor exclude din procedură produse existente pe piață, conforme și certificate, doar pentru depășiri de ordinul câtorva centimetri sau a câtorva kilograme.

Prin contestație, în referire la acest aspect, autoarea acesteia a susținut următoarele: *"... În mod concret, subsemnata ne aflăm în situația în care putem oferta un echipament conform, testat și certificat în raport cu standardele aplicabile, însă care depășește cu câțiva cm dimensiunile impuse și cu câteva kg greutatea maximă indicată, deși aceste diferențe sunt ne semnificative din punct de vedere tehnic și nu afectează nici funcționarea, nici siguranța, nici exploatarea stației. Prin urmare, cerințele impuse conduc la o vătămare reală și directă, întrucât ne împiedică să depunem o ofertă competitivă, deși am putea furniza un produs complet funcțional, robust și conform, îndeplinind cerințele esențiale ale achiziției.*

În ceea ce privește cerința referitoare la greutatea maximă, aceasta este cu atât mai lipsită de fundament tehnic cu cât stația se montează pe o platformă / fundație din beton, iar betonul este, prin

definiție, un element structural capabil să suporte fără dificultate sarcini de ordinul sutelor de kilograme sau chiar mai mult. În consecință, **nu există nicio justificare tehnică rezonabilă** pentru a limita greutatea echipamentului la o valoare rigidă, în condițiile în care piața include o varietate largă de soluții constructive (carcase metalice antivandal, echipamente cu protecții suplimentare, module interne diferite), iar greutatea este un efect al construcției și al robusteții, nu un indicator al neconformității.

Prin această abordare, Autoritatea Contractantă ajunge să acorde prioritate unor criterii formale și arbitrare (cm/kg), în detrimentul criteriilor relevante pentru obiectul achiziției, respectiv **conformitatea, siguranța, fiabilitatea și certificarea** echipamentului. Or, într-o achiziție de stații de reîncărcare, criteriile care trebuie să primeze sunt cele care garantează exploatarea în condiții de siguranță și performanță: parametri funcționali, grad de protecție, rezistență, respectarea standardelor și existența certificărilor. Nu este rezonabil ca un produs certificat și robust să fie exclus doar pentru o depășire minoră a unei dimensiuni sau a unei greutăți care, în mod obiectiv, nu afectează funcționalitatea și nici nu împiedică montajul pe o fundație de beton.

În plus, caracterul nejustificat și disproportionat al acestor cerințe este amplificat de faptul că Autoritatea Contractantă nu indică în mod explicit o modalitate obiectivă și verificabilă de dovedire a dimensiunilor și greutății impuse, prin documente emise de organisme independente (de tip rapoarte de încercare, certificări sau alte documente echivalente).

În aceste condiții, cerințele privind dimensiunea și greutatea riscă să devină simple condiții formale, care pot fi declarate în documentația tehnică a produsului, fără ca acestea să reflecte în mod necesar o constrângere tehnică reală sau o necesitate funcțională a achiziției.

Or, **atunci când o cerință elimină operatori economici și restrânge concurența, aceasta trebuie să fie justificată tehnic și, totodată, verificabilă în mod obiectiv**, astfel încât să se asigure tratamentul egal și transparența evaluării ofertelor.

Prin urmare, în lipsa unei justificări tehnice și a unei verificări obiective, impunerea strictă a unor valori de tip cm/kg nu poate prevala asupra criteriilor esențiale ale achiziției, respectiv **conformitatea, siguranța și fiabilitatea echipamentului**, dovedite prin documente de conformitate și testări realizate de organisme competente. Prin urmare, se ajunge la un paradox procedural: Autoritatea Contractantă impune cerințe restrictive care exclud produse reale de pe piață (pentru diferențe minore), dar în același timp nu solicită dovezi independente pentru a verifica dacă valorile declarate de ofertanți sunt reale. Această situație confirmă faptul că cerințele de greutate și dimensiuni nu urmăresc un scop tehnic legitim, ci creează un cadru artificial, susceptibil de a favoriza anumite produse/soluții și de a limita accesul altor operatori economici care pot furniza echipamente conforme și certificate."

Cu referire la acest aspect, este de reținut și faptul că autoritatea contractantă a adus prin punctul de vedere următoarele precizări:

"Critica formulată este neîntemeiată, întrucât cerințele privind dimensiunile maxime și greutatea maximă ale stațiilor de reîncărcare reprezintă **opțiuni legitime ale autorității contractante, fundamentate pe necesitatea integrării echipamentelor în amplasamentele avute în vedere** și pe asigurarea exploatării în condiții de siguranță, fără a aduce atingere principiilor concurenței și proporționalității.

Potrivit art. 155 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă are dreptul de a stabili specificațiile tehnice care descriu caracteristicile bunurilor ce urmează a fi achiziționate, în raport cu necesitățile sale obiective, iar, aceste specificații trebuie să permită descrierea clară a obiectului contractului și să asigure îndeplinirea scopului achiziției. În prezenta procedură, autoritatea contractantă urmărește instalarea unor stații de încărcare în spații publice, cu constrângeri reale de amplasament, de siguranță rutieră și pietonală și de integrare urbanistică, aspecte care impun definirea unor limite de gabarit și masă. În cadrul proiectului tehnic, proiectantul a ținut cont de situația din teren și de limitările impuse atât spațial cât și din punct de vedere al structurii solului.

Stabilirea unor dimensiuni maxime nu are ca scop excluderea unor produse, ci asigurarea faptului că echipamentele pot fi montate în toate locațiile vizate, fără adaptări majore, reproiectări ale fundațiilor sau intervenții suplimentare asupra infrastructurii existente. Chiar dacă proiectul tehnic prevede realizarea de fundații și socluri, acest lucru nu înseamnă că orice dimensiune este acceptabilă, întrucât soluțiile constructive sunt concepute pe baza unor parametri anticipați, iar depășirea acestora ar putea genera necesitatea unor modificări structurale, cu impact asupra costurilor, termenelor și uniformității execuției. Spațiile alocate instalării stațiilor și a amenajării parcărilor sunt la limita inferioară acceptată de regulament 21 mp motiv pentru care încadrarea în dimensiunile impuse este vitală.

Contrar afirmațiilor contestatoarei autoritatea nu lasă la latitudinea ofertantului modalitatea concretă de amplasare și montaj, aceasta fiind descrisă în proiect partea scrisă, caietul de sarcini și prezentată clar în piesele desenate ale proiectului. Sfătuim contestatoarea să studieze cu atenție documentația de atribuire pentru că acolo va regăsi toate informațiile necesare care puse cap la cap justifică cerințele tehnice.

În mod similar, **stabilirea unei greutăți maxime nu vizează capacitatea portantă a betonului în abstract, ci are în vedere aspecte precum manipularea, transportul, montajul, necesarul de echipamente de ridicare, precum și siguranța în exploatare în cazul unor eventuale incidente.** Aceste considerente sunt legitime și țin de organizarea execuției și exploatării, fiind în concordanță cu dreptul autorității contractante de a defini caracteristicile produsului achiziționat.

Susținerea potrivit căreia depășirile sunt „marginale” reprezintă o apreciere subiectivă a contestatorului. Atât timp cât cerințele sunt stabilite în mod clar și se aplică uniform tuturor operatorilor economici, acestea nu pot fi calificate ca restrictive doar pentru faptul că anumite

produse existente pe piață nu se încadrează în parametrii solicitați. Conform art. 2 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă trebuie să asigure utilizarea eficientă a fondurilor publice și tratamentul egal, nu să adapteze cerințele în funcție de caracteristicile unui anumit produs sau portofoliu de produse. **Ofertanții trebuie să prezinte produse adecvate cerințelor minime ale autorității și nu invers, autoritatea să își modifice cerințele după caracteristicile unui anumit ofertant.**

În ceea ce privește pretinsa necorelare cu proiectul tehnic, se atrage atenția că se încearcă scoaterea din context a anumitor cerințe nefiind privit proiectul în tot ansamblul lui. Faptul că sunt prevăzute măsuri de protecție, precum opritoare de roți sau amenajări ale platformei, nu exclude necesitatea limitării gabaritului stației, ci dimpotrivă, demonstrează preocuparea autorității contractante pentru controlul impactului echipamentelor asupra spațiului public. Rolul opritoarelor este tocmai pentru a putea utiliza în mod eficient spațiul existent limitat. În cazul parcarilor de mici dimensiuni este necesar să avem o stație care să se încadreze în limitele admise pentru a permite parcare oricărui tip de autovehicul electric sau hybrid pug-in. **Opritoarele au rolul de a permite autovehiculului să parcheze fără a exista riscul lovirii și distrugerii stației de încărcare.**

Referitor la demonstrarea conformității, Legea nr. 98/2016 permite autorității contractante să solicite fișe tehnice, cataloage, declarații ale producătorului sau alte documente relevante din care să rezulte îndeplinirea cerințelor tehnice, fără a fi obligatorie solicitarea exclusivă a unor rapoarte emise de organisme independente pentru fiecare parametru. În plus, la recepția echipamentelor, autoritatea contractantă are posibilitatea verificării fizice a dimensiunilor și greutateții, ceea ce conferă caracter obiectiv și verificabil cerințelor."

Prin raportare la susținerile părților, Consiliul consideră că explicațiile aduse de autoritatea contractantă sunt de natură să justifice alegerea cerințelor criticate, privind alegerea dimensiunilor maxime și a greutateții maxime a stațiilor de reîncărcare pentru vehiculele electrice.

Cu referire la alegerea dimensiunilor maxime sunt considerate relevante susținerile achizitoarei privind faptul că "**Stabilirea unor dimensiuni maxime nu are ca scop excluderea unor produse, ci asigurarea faptului că echipamentele pot fi montate în toate locațiile vizate, fără adaptări majore, reproiectări ale fundațiilor sau intervenții suplimentare asupra infrastructurii existente.** Chiar dacă proiectul tehnic prevede realizarea de fundații și socluri, acest lucru nu înseamnă că orice dimensiune este acceptabilă, întrucât soluțiile constructive sunt concepute pe baza unor parametri anticipați, iar depășirea acestora ar putea genera necesitatea unor modificări structurale, cu impact asupra costurilor, termenelor și uniformității execuției."

Totodată, sunt relevante susținerile achizitoarei privind stabilirea unei greutateții maxime "... **stabilirea unei greutateții maxime nu vizează capacitatea portantă a betonului în abstract, ci are în vedere aspecte precum manipularea, transportul, montajul,**

necesarul de echipamente de ridicare, precum și siguranța în exploatare în cazul unor eventuale incidente."

În aceste condiții, Consiliul determină că alegerea cerințelor maxime privind dimensiunile și greutatea stațiilor de reîncărcare pentru vehiculele electrice, este în acord cu obiectul contractului și cu nevoia reală și obiectivă a achizitoarei în acord cu locațiile acestor stații, având în vedere și asigurarea unor condiții de manipulare, transport, montaj, inclusiv necesarul de echipamente de ridicare, precum și siguranța în exploatare.

În absența unor argumente concrete cu referire la cerințele criticate, Consiliul consideră că cerința de eliminare a acestora, astfel cum urmărește contestatoarea, nu se impune.

Critica societății contestatoare din acest punct de vedere este considerată nefondată.

Cât privește susținerea contestatoare din punctul de vedere față de măsurile de remediere adoptate, cu referire la faptul că *".. Din alte proceduri de achiziție publică similare, la care am avut acces (inclusiv proceduri derulate de alte autorități contractante, precum Municipiul Suceava), rezultă în mod constant că elaboratorul proiectului tehnic - (...) - participă în proceduri în asociere cu operatorul economic (...) sau cu entități care comercializează aceleași echipamente.*

Totodată, se constată că operatorul economic menționat comercializează un model de stație de încărcare ale cărui caracteristici tehnice se suprapun aproape integral cu specificațiile impuse prin documentația de atribuire, inclusiv în ceea ce privește dimensiunile, greutatea, configurația și dotările solicitate. Acest produs este public promovat și identificabil în mod direct pe site-urile comerciale ale respectivului operator și ale producătorului.

În aceste condiții, apreciem că nu ne aflăm în fața unei simple coincidențe, ci a unui tipar repetitiv, în care documentațiile tehnice elaborate de același proiectant conduc în mod previzibil către un anumit produs existent pe piață, limitând în mod artificial plaja de soluții eligibile.", Consiliul o va respinge ca neprobată și inadmisibilă, în condițiile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 101/2016.

Potrivit prevederilor amintite, (3) *Este inadmisibilă prezentarea unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia.*

Or, susținerea contestatoarei mai sus redată, este suplimentară susținerilor din contestație, fiind formulată în afara termenului de contestare a documentației de atribuire (10 zile prin raportare la data publicării în SEAP a documentației de atribuire, respectiv 20.01.2026).

Totodată, Consiliul va respinge solicitarea contestatoarei privind anularea procedurii în condițiile în care nu s-a constatat necesară adoptarea de măsuri de remediere.

Cu privire la stabilirea unui nou termen pentru depunerea ofertelor, în condițiile în care procedura de atribuire este suspendată, în mod firesc

autoritatea contractantă va stabili un nou termen de depunere a ofertelor.

În considerarea celor constatate, conform art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge, ca nefondată, contestația formulată de (...)SRL, în contradictoriu cu (...)), în calitate de autoritate contractantă.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge, ca nefondată, contestația depusă de (...)SRL, cu sediul în (...), în contradictoriu cu (...)), cu sediul în localitatea (...), în calitate de autoritate contractantă.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

Redactată în 4 exemplare originale, conține 33 pagini.